

TOTI LIST

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 9

Srček dela tika - taka

(Piše Ivan Zebliček)

»Gospodarski vestnik« piše, da uporablja Narodna banka namesto stimulacijskega antibiotika metode izplačevanja deviznih sredstev izvoznim podjetjem tudi 75 dni po obvestilu s souporabo petih urgenc. Nadalje piše, da potrebuje Narodna banka večasih 19 dni in noči, da izda akreditiv za inozemskega dobavitelja, medtem ko rabijo v zahodnih državah za to 15 minut ali največ 24 ur.

Toda, tovariši, z ultramikrobioskopsko natančnostjo sem preiskal organizacijo Narodne banke in na podlagi stenografskih zapiskov ugotovil sledeče:

Pomislite, koliko časa je treba, preden se prepričate, kdo je dal nalog za akreditiv! Kaj če je to kak agent NKVD ali celo Stalinov zdravnik?! In podpis mora romati v bančni kemični laboratorij. Po uničenju 20 kilogramov kemikalij in negativni preiskavi, se sestane purifikacijska komisija, sestavljena iz članov, ki so se najmanj enkrat že udeležili pohoda na kolo-radskega hrošča. Ta komisija ugotovi, ali obstaja kritje za akreditiv ali ne. Bančnega knjigovodje obsijo na steno in ko mu smodijo brke, mora priznati, ali ima naloga dajalec kritje ali ne. Pri tem ugotavlja komisija, ali je bil pogled knjigovodje z osmojenim brki verodostojen ali ne. Če je bil, se sestane zunanje-politična komisija Narodne banke, ki presodi mednarodni politični položaj, ker bi v primeru bližnje vojne akreditiv lahko šel po gobe. Prvi svetovalec te komisije je knjigovodjeva žena, ki je bila pred enim letom na obisku pri svoji sestri v Grazu in tam marsikaj slišala.

Ko da zunanje-politična komisija svoj pristanek, skliče NB sestanek geografov, ki ugotovijo, kje je država in kraj prebivališča inozemskega dobavitelja. Tu pride navadno do spora, ker so se nekateri geografi učili geografijo v stari Jugoslaviji, nekateri pa po osvoboditvi. Končno se le sporazumejo in dajo banki potrebne informacije. Takrat pa nastane v banki direndaj. Kdo zna inozemski jezik, da bo izvršil akreditiv? En dan prej javijo komercialisti s srednjo in visoko šolo, da so bolni in ne morejo v službo. Kot brez glave tečejo vsi k portirju, ki je bil svojčas avstro-ogrski vojak in obšel vse fronte. Končna slika: nižji komercialist, ki z eno roko stresa portirja, da bi kaj pametnega spravil iz njega, z drugo roko pa drži slovar in črkuje besede.

Končno je akreditiv izvršen. V Narodni banki priredijo interno slavlje: Dvorana je okrašena. V ospredju je na črnem baržunu pripeta parola: »Ljudje! Otrok se rodi po devetih mesecih, akreditiv pa naj bi se v manj kot 19 dneh! Kje je logika?« Portir govori v inozemščini, knjigovodja brez brkov pije s kolegi vino, njegova žena koketira s predsedniki komisij, godba zaigra koračnico, vrata dvorane se odpro, v dvorano stopi nižji komercialist v črnem fraku in objavi: »Akreditiv je bil ravnokar ekspediran!« Vplitje, blaskanje, pesem:

»Srček dela tika-taka / ko na tebe (banka!) čaka,
kje si b'la Narodna banka / ko želel sem akreditiv...«

LETA 1999

(Perspektivna risba našega karikaturista ob letošnji prvi obletnici povojnega »Totega«)

KULTURNE ASOCIACIJE

(Kaj si Tunek misli, če vidi...)

»Ej, ej, nisem še prebral zadnje kritike domačega filma!«

»Kakšno knjigo neki bo zdaj izdala naša založba?«

»Saj res, radijske naročnine za ta mesec še tudi nisem poravnal!«

»Na zadnjem gledališkem jubileju so si igralci res lepo čestitali!«

»Aha, skoraj bi pozabil na popoldansko nogometno tekmo!«

od našega LETEČEGA reporterja

V ROMUNJI...

...sem videl same policaje. Vprašal sem enega, čemu je to potrebno, pa mi je pojasnil, da drug drugega stražijo. Povprašal sem tudi za Ano Paukerjevo, pa se je nič več ne spominjajo. Dežela je zelo bogata na Stalinovih slikah. Teh dobiš za bagatelo, kolikor hočeš. Nikjer drugje nisem opazil, da bi cena Stalinu tako padla.

V GORICI...

...še niso dobili atentatorja na slovensko šolo. Našli ga bodo, čim ga bodo pričeli iskati. Ker pa ga ne bodo začeli iskati, ga tudi našli ne bodo.

V SOVJETSKI ZVEZI...

...mora biti na železnici, ki vodi v Sibirijo, izredno visok popust: vsi vlaki so nabito polni.

V GRAZU...

...sem opazil znanega nogometaša iz Maribora — Pacija. Zeni se z neko svojo staro simpatijo, nove stike pa navezuje s trenerjem Sturma. Za Avstrijo fant ne bo velika pridobitev, za nas pa nobena izguba.

NA ČESKEM...

...s prehrano ni tako mi-zerno, kakor pripovedujejo nasprotniki. Govoril sem s človekom, ki živi v Pragi. Vprašal sem ga, če je lačen. Dejal mi je: »Jaz sem že vsega do grla siti!«

Protestna resolucija

De Gasperi

R I M

Zahtevamo, da na prvi vladni seji razpravljate o naši protestni resoluciji, katere prepis bomo — če bo pri vas naletela na pravičen odmev — poslali tudi Organizaciji združenih narodov.

Ze neštetokrat je bilo utemeljeno in dokazano, da Jugoslavija krivično poseduje čisto italijanske pokrajine, vendar želimo še enkrat navesti vse dokaze, ki govore za to, da nam mora Jugoslavija vrniti »okupirana« ozemlja, predvsem našo popolnoma italijansko Dalmacijo!

1. Prava jugoslovansko-italijanska meja mora potekati na Dinarih. V Jugoslaviji je plačilno sredstvo dinar, po čemer nosi to gorovje tudi ime. Zahtevamo, da bo tostran Dinare izključno plačilno sredstvo lira.
2. V Italiji nazivamo vsa dalmatinska mesta z imeni Spalato, Cattaro, Sebenico, Fiume itd., kar že samo po sebi kaže, da imajo ta mesta popolnoma italijanski značaj in pripadajo na vsak način naši državi.
3. Vse reke v Dalmaciji se izlivajo v Jadransko morje. Da pa je Jadransko morje popolnoma in izključno italijansko, menda ni potrebno ponovno dokazovati.
4. Vsa italijanska diplomatska govornica se v večji meri sestoji iz psovke. Besede kot porco dio, ostia, porca malora itd. zasledimo ob vsej dalmatinski obali, kar zopet kaže, da ljudstvo v Dalmaciji popolnoma obvlada ne samo navadno italijanščino, ampak tudi diplomatsko izrazoslovje.

V zgornjih točkah je naša zahteva, da Jugoslavija vrne nam nasilno odvzete pokrajine, ponovno utemeljena, zato je naj vlada podzname vse odločilne korake, da bodo ta zaslužena ozemlja takoj vrnjena Madrepatriji.

Ziveta Velika Italija!

NESPORAZUM

»Torej, Aldo, ti si rekel, da se ne bi šel borit za osvoboditev svojih bratov izven Trsta, ki ječijo pod jarmom krvnikov našega naroda?«

»Ne, signor tenente, tega nisem rekel. Ravno nasprotno, rekel sem, da bi dal celo svoje življenje za to!«

»Vidiš, to je pa lepo od tebe. Vojaki, pogledjte si tega junaka, ki bi dal celo svoje življenje za osvoboditev trpečih bratov!«

Glas iz množice: »Tudi jaz bi dal svoje življenje. Samo — jaz nimam nikogar v taborišču v Italiji tako kot Aldo, ki ima tam kar tri brate partizane!«

THOREZ BERE V MOSKVI PISMO LISTA »HUMANITE«

»...Dragi Thorez, v Francijo pa nikar ne pridi, ker bi te tu zaprli!«

DRAGINJA

»Ti, v Perziji pa mora biti strahovita draginja!«
»Odkod pa veš to?«
»Ali nisi čital v časopisih, da stane Perzijca en sam šah kar 1.800.000 dolarjev?!«

LAZ

»Serjoža, sedaj pa imamo jasne dokaze v rokah, kako lažejo zapadni časnikarji. Pogledj: tukaj najprej pišejo, da pobegne vsak dan iz Vzhodne Nemčije približno 1000 ljudi. Takoj nato pa trdijo, da jih je v februarju mesecu pobegnilo kar 30.000!«
»Potem pa ne lažejo! 30 krat 1000 je točno 30 tisoč!«
»Ampak mesec februar ima vendar samo 28 dni!«

VMEŠAVANJE

»Signor Bartoli, jaz sem proti temu, da italijanske čete zasedejo Trst!«
»Kaj se pa vi vmešavate v to! Oprostite, vi ste vendar Tržičan!«

BOLGARSKI HUMOR

»Kaj je več vredno — pes čez mejo, boš plačal pes ali lev?«
»Lev, to se samo po sebi razume!«
»Vraga! Če ti jo pobriše pes več vreden kot lev?!«

Borec za enakopravnost žena

(Izrezek iz slike na strani 3)

Bleec:

Bančna balada

z ljubljanskim refrenom

Ce banka zaračuna
za vsak prenos kovača,
na tak način štacuna
se kmalu več ne spleča!
Pa saj bo bolj',
pa saj bo bolj',
ko leto to
bo naokol'...

Ce banka zavlačuje
vse posle v nedogled,
kreditne zateguje
kaj češ, to njen je red!
Pa saj bo bolj',
pa saj bo bolj',
ko d'narja bo
za vse dovolj.

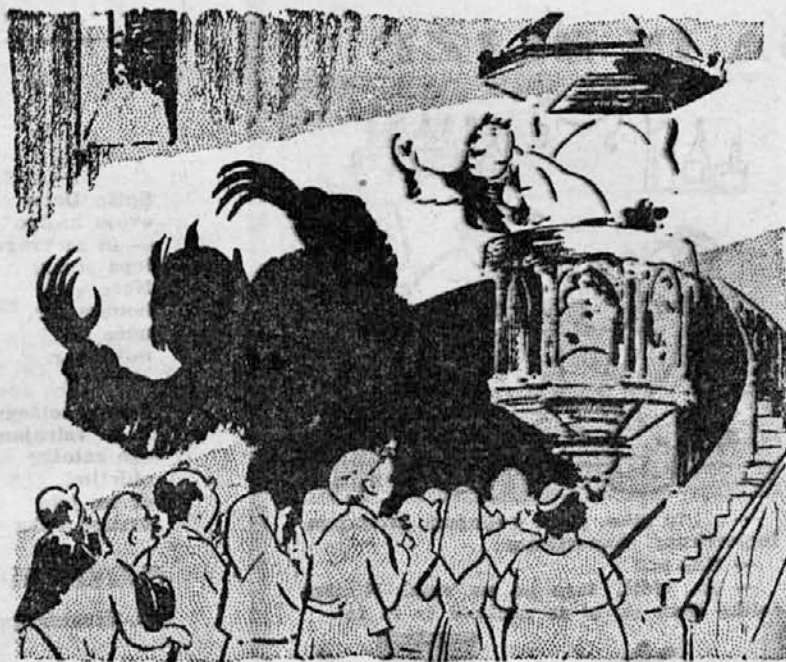
Ce banka sme kršiti
zakone in uredbe,
se pravi norea briti
vsled napačne zasedbe.
Pa saj bo bolj',
pa saj bo bolj',
če banki vzamejo
vsaj — monopol...

KAMELEONI SREDI ZIME

Pravijo, da so kameleoni
zopet v modi. Vsaj pri ma-
riborskih trgovcih, ki so, se
na svojem nedavnem zasa-
danju odločili najprej za
dežurstvo trgovin ob sobo-
tah, nato za angleško, na
koncu pa za socialistično
soboto. Zanimivo je, da so
vsi delegati glasovali za
vse predloge, čeprav so si
le-ti med seboj hudo v la-
seh. Družbeni razvoj bo šel
k sreči tudi — mimo ka-
meleonov in zaprtih trgo-
vin.

»PODALJŠAN« PUST

Na pobožno željo neka-
terih je bil letošnji pustni
torek do nadaljnjega po-
daljšan. Stevilni lepaki in
transparenti na raznih toč-
kah Ljubljane, Maribora,
Celja in drugih krajev še
vedno vabijo ljudi na
pustne veselice.

«... in končno, dragi moji farani, ne pozabite, da lahko vedno najdete zavetje
v naročju matere Cerkve.»

Gripa je postala moda...
Morda neprijetna moda,
toda katera moda že ne po-
stane neprijetna, vsaj sča-
soma. Toda še bolj zani-
mivo kot to pa je, kako
možje, izumitelji pameti,
nikoli ne storijo tisto edi-
no pametno, kar se da na-
rediti, če ima kdo gripo —
da namreč ležejo v poste-
ljo? —

Ta fenomen pa izgleda
nekako takole:

Mož se zjutraj zbudi, se
počuti strahotno slabo in
pravi s tožečim glasom:

»Zdi se mi, da imam
gripo!«

In če mu na to odgovo-
rite: »Potem ostani vendar
v postelji!«, je to najboljše
sredstvo, da bo pri priči
vstal in šel med ljudi raz-
širjat bacile gripe ter jim

Maksi Zdraha:

38·2

(Prispevek k psihologiji
gripe)

dopovedovat, kako obupno
se počuti.

Pri tem uporablja vsa
dovoljena in nedovoljena
sredstva, da bi presenetil
nič hudega sluteče sodr-
žavljane in kakorkoli spe-
ljal pogovor na svojo bo-
lezen. Pri tem je spreten
kot žepar in vsiljiv kot
akviziter za reklame.

Ce ga na primer kdo na
cesti čisto nedolžno vpra-
ša: »Kako pa kaj ti?« in
ve, da pričakuje kot od-
govor kvečjemu: »Tako
tako, hvalala, ali pa »Do-
bro, kako pa ti?« — mož z
gripo brezobzirno krši pra-
vila igre in pravi prav ne-
dolžno: »Oh, hvala, le ne-
koliko vročine imam!« In
to pove s toliko zahrbtno
koketerije, da je oni drugi
naravnost prisiljen vpra-
šati: »Pa menda ja ni gri-
pa?«

»Menda bo že nekaj po-
dobnega!« pravi nato mož
z gripo naivno in če oni
drugi še ni izučen ter ga
vpraša še dalje: »Pa si si
meril vročino, človek dra-
gi?«, bo dobil uničujoč od-
govor: »Seveda! Kakih 38,2
je bilo zjutraj.«

Sedaj ga mora žrtev nuj-
no vprašati: »Zakaj pa ne
ležeš, za vraga?« Toda
mož z 38,2 odgovori pri-
pravljen na vse s proti-
vprašanjem: »Ali bi ti šel
v posteljo?« — »Seveda!«
pravi nato oni drugi, ki se
je med tem pogovorom na-
lezel že bacilov gripe, da
— ko se prihodnje jutro
zbudi — se že počuti stra-
hotno slabo in — seveda,
prav tako ne ostane v po-
stelji ter hiti raznašat ba-
cile gripe naprej med

usmiljene, neprevidne in
lahkomiselne ljudi...

Takšni smo, mi možje.
Cemu ne ležemo, če smo
bolni, to je — bogme —
zelo zanimivo vprašanje in
rad bi o tem enkrat teme-
ljito razmislil. Toda sedaj
nimam časa za kaj takega,
pa tudi počutim se že ne-
kaj dni obupno slabo,
imam vročino 38,2 — stra-
hotno, vam pravim...

TO PA NE GRE!

»Poslušajte! Vam, gostin-
skim podjetjem, so vendar
znižali cene vode, elektrike
in plina — toda vaše cene
ležejo še vedno raje gor
kot pa dol?!«

»Kako pa drugače! Saj
sicer bi dejali, da smo res
zato pocenili vino, ker je
voda cenejša...!«

STALINOVA BIOGRAFIJA

Socialist — ko se je rodil

Trockist — ko je doraščal

Antisemitist — ko je postal Velikorus

Leninist — ko je koval načrte

Internacionalist — ko je organiziral Informburo

Neofašist — ko je v nevarnosti, da umre.

Upravičena pritožba

— Natakari! In temu pravite vi — mehke rezek?!

PRAVIJO...

... da so nekoč ravbarji
ujeli savinjskega kmeta.
Razjezili so se, ker ni imel
denarja, pa so ga topli. On
pa se jim je samo smejal.
Začudili so se in mu rekli:
»Zakaj se pa smeješ, ti
butelj, te nič ne boli?«

On se jim je pa samo ši-
roko zarežal in rekel:

»Saj ne tepete pra-a-
vega!«

... da je kmet iz Crešenc
prišel iz Celja, kjer je je-
del makarone. To je bilo
že pred davnim časom, ko
še makaroni niso bili tako
v navadi. Kmet je hotel
razložiti ženi, kakšno ime-
nitno jed da je jedel. Zato
je rekel:

»Jej, jej, žena, kaj sen
te ti jaz v Celji jedel! Čajz
nu čajz (čez in čez) je mjah-
ko (mehko), skauz nu skauz
(skoz in skoz) ma lukjo, pa
bojda v Ameriki roste!«

IZ KONJIC

Nekoč so kmetje iz ko-
njiške okolice radi govo-
rili:

»Pauvsoud stoji samo
Gaunobic, Gaunobic, teh
prekletih Konjajc pa ni-
kjer ne!«

»Seveda — Nemci so kraj
že dolga stoletja imenovali
po svoje — Gonobitz. In
vendar je bilo ime kraja
prvotno slovensko. Dokaz
je stari tržni grb na ob-
činski hiši, ki kaže belega
konja na zelenem polju. V
avstrijskih časih je pokojni
dr. Rudolf Nemec rad
hudomušno opozarjal na to
dejstvo. Pokazal je na ko-
nja v konjiškem grbu in
rekel:

»Sehen sie — da ist der
.Gon' von Gonobitz!«

(Nadašnjevanje z 2. strani)

Z MARSA IN BLIŽE

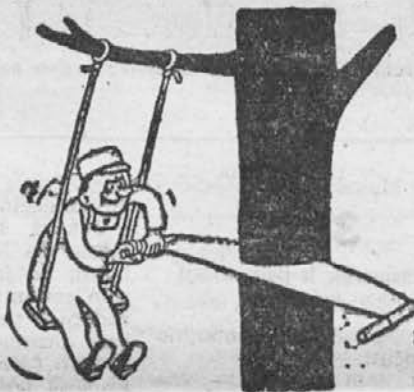
— Le koliko časa imajo nekateri ljudje! Zdaj opazujem ta dva že eno uro, pa se še vedno pogovarjata!

— ... in tako, vidiš, kupujem, prodajam, importiram, eksportiram...
— Kaj pa?
— Ja, vidiš, tega pa ne vem! Nimam toliko časa, da bi se zanimal še za to!

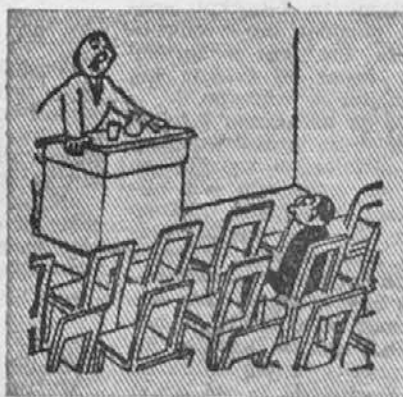
— Zdravo, dragi prijatelj! Zdalje pa boš gotovo imel kakšne pol urice zame, da se malo pogovoriva o starih časih...

Delo je užitek.

— Strašno naporen dan je bil danes v pisarni. Šef me je ves čas gledal...

— Dovolite mi, da vas pred svojim popularnim predavanjem »Umetnost pridobivanja množice« prav prisrčno pozdravim.

— To je silno težek slučaj. Zdravniki se nikakor ne morejo zediniti.
— Zaradi diagnoze?
— Ne, ne, zaradi honorarja.

— Zaradi vašega dela v pisarni pa si ne delajte skrbi! Čim bomo ugotovili, kaj ste sploh delali, si bomo vaše delo takoj razdelili.

MUZE SE MUZAJO

Resk: PROTEST

borca za honorarje

Spiše Dedo svojo knjigo — in za vruga — lepa stvar! Noče vzeti honorarjev, noče biti milijonar.

Jaz pa toľčem se in vztrajam, vse založbe obletim, če mi kdo vrstico tiska,

niti pare ne spustim.
Pa se najde tako Dedo in me spravi v slabo luč — na tem mestu protestiram, saj je to društveni puč.

K temu tole še predlagam,

da ne more biti član, le če ožje bo to društvo, se obeta lepši dan.

Svoj protest tako zaključim: Dedo mora vzeti denar, če res noče, mu recite, naj da meni honorar.

SLOVENSKEMU OBISKOVALCU KINA

(Ob živahni polemiki okrog Kajžarjev in slabem obisku filma)

Naj kritikom verjamem ali ne, al' to, kar režiser povedal, pretežka sodba je za me, saj vendar filma — nisem gledal...

-bs-

Igralec:

KAM?

(Po Prešernu)

Ko besen ves okrog divjam, prijatelji prašajo me, kam?

Prašajte raje kritika, ki se baje na vse spozna, ki trga v člankih me vsekdar, ki je nad mano gospodar.

Čim bolj se trudim in igram, za njega vedno nič ne znam.

Samó to znam, samó to vem, da z njim se srečati ne smem!

Spozábile bi se roké in maščevale to gorjé!

Kljun:

KRIVI TON

Ce kljun je kriv samo, še ni tako hudo, če kriv je ton, je huje! To, kdor rad poučuje, beleži naj si za uho! Lahko si konservatorist, tvoj ton pa kljub temu ni čist.

Le izobrazba ne velja, ker ton je vedno stvar srca!

Pripis:

Ne mislim tebe, dragi Bri, zato ohrani mirno kri.

KRAVATA

Dem:

ESTETIKA

Brinkec Pijunkec
Brankec ni še
Brunkec sunkec,
hud estet, kje le
spustil spet sunek,
je v svet dragi Brinkec
polnomasten Branek
pijunkec. Brunek.

REDKOST

Nekoč je Gogolj srečal na ulici nekega znanca, ki se mu je zelo mudilo.

»No, no, kam pa tako hitro?« je vprašal Gogolj.

»Obiskati grem dobrega prijatelja!« se je glasil odgovor.

»Kako?! Potem grem pa kar z vami!« je vzkliknil Gogolj za njim. »Jaz nisem še nikdar videl dobrega prijatelja!«

Mark Twain je bil — kakor mnogi ljudje njegove vrste — kaj brezbržen v oblačenju. Tako se je zgodilo, da je nekoč obiskal Harriet Beecherjevo, pisateljico »Koče strica Toma«. Stowe mu seveda niti namignila ni, da je brez kravate. To je storila šele njegova žena, ko se je brez tega priveska vrnil domov.

Nekaj ur pozneje se je pri gospe Stowe oglasil sel s paketom. Ko ga je odprla, je našla v njem črno svilen kravato, poleg nje pa listek: »Priložena je kravata. Vzemite jo iz paketa, prosim, in si jo ogledjte. Danes sem bil menda pol ure pri vas brez kravate. Bodite tako prijazni, pa mi jo po pretoku pol urice vrnite, ker je edina, ki jo imam. Vaš — Mark Twain.«

Če

se naročite na »VEČER«, dobite za 140 dinarjev mesečne naročnine vsak dan dnevnik, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti lista!«

GENIALNI POTNIK

ali

KAKO SMO ČRTALI IZ BESEDNJAKA POJEM
»NEKURANTNO BLAGO«

Aktualna tragedija v treh dejanjih in pol
Nastopajo: Genialni potnik, nekurantno blago in ne-
koliko nevažnih oseb (direktorji, nabavni referenti itd.)

I. DEJANJE

Prizorišče: Podjetje A

Direktor A: Kaj naj stori-
mo s tem nekurantnim
blagom? Nihče ga noče
vzeti niti zastoj — kaj
šele za denar!

Genialni potnik: Znižajte
mu ceno na eno tretjino,
dajte mi visoko provizi-
jo, pa vam prodam vse...

Direktor A: Drži! Samo
prodajte! Saj pravim, ge-
nialen potnik...!

(V meddejanju — ki pa
je za občinstvo vsake vrste
skrito — genialni potnik
res proda nekurantno blago
podjetju B, tako da dobi
eno tretjino provizije na-
bavni referent podjetja B,
drugo tretjino on sam,
tretjo pa družno skupaj
zapijeta.)

II. DEJANJE

Prizorišče: Podjetje B

Direktor B: Tega blaga ne
moremo in ne moremo
prodati. Kaj naj storimo
s njim? Se zastoj ga
nihče ne mara — kaj
šele za denar!

Genialni potnik: Znižajte
mu ceno na eno tretjino,
dajte meni visoko provi-
zijo, pa vam prodam
vse...

Direktor B: Velja! Samo
prodajte! Saj pravim, ge-
nialen potnik!

(V meddejanju — ki je
za občinstvo prav tako skri-
to — genialni potnik proda
nekurantno blago podjetju
C: ena tretjina provizije
nabavnemu referentu pod-

jetja C, druga genialnemu
potniku, tretja oštirju...)

III. DEJANJE

Prizorišče: Podjetje C

Direktor C: Tega proklete-
ga blaga ne moremo in
ne moremo prodati! Kaj
naj storimo z njim? Se
zastoj ga nihče ne ma-
ra — kaj šele za denar!
Genialni potnik: Znižajte
mu ceno na eno tretjino,
dajte meni visoko provi-
zijo, pa vam prodam
vse...!

Direktor C: Kot pribito!
Prodajte pošto-poto! Saj
pravim, genialen potnik!

(V tretjem meddejanju,
ki ni nič manj skrito od
drugih, proda genialni pot-
nik nekurantno blago na-
bavnemu referentu podjet-
ja A. Provizija: kot običaj-
no — sadnjo tretjino oštir-
ju!)

POL IV. DEJANJA

Prizorišče: Podjetje A

Direktor A: Kdo vruga je
kupil to nekurantno bla-
go?!

Nabavni A: Kako neku-
rantno — saj smo vendar
starega vsega prodali!
Razen tega je to za po-
lovico cenejše, kot tisto,
ki smo ga prodali...

Direktor A: Toda kdo k
vrugu ga bo kupil?

Nabavni A: Znižajmo mu
ceno na tretjino in daj-
mo genialnemu potniku
večjo provizijo...
(Zastor zardi in naglo pade)

Fičafajev Tunek

Maček v Mohorjevi hiši

(Iz Celovca)

»Kar potolažite se, go-
spod Tischler, saj niste
edini kandidat, ki je pro-
padel,« sem včeraj tolažil
ubogega profesorja mate-
matike Jozla, ki ga je ka-
tastrofalen poraz »Krščan-
sko-emigrantske stranke«
tako potrl, da je pričel
trditi, da je SA na kvadrat
enako nič in da je vsota
laži in demagogije negativ-
na število. Spomnil sem ga
na dejstvo, da je v Avstriji
še stranka »Patriotische
Union«, ki je sicer dobila še
nekaj glasov manj kot on
— recil in piši 26 (šestin-
dvajset). »Toti list« s to
stranko nima nobenih zvez,
vendar pravijo, da so si jo
za popustno šalo privoščili
neki humoristi. Tako sem
predlagal fotru Jozlu, da se
naj na prihodnjih volitvah
poveže s temi šaljivci, mor-
da bo potem njegova pro-
paganda duhovitejša kot
tokrat, ko se je kot »Ein-

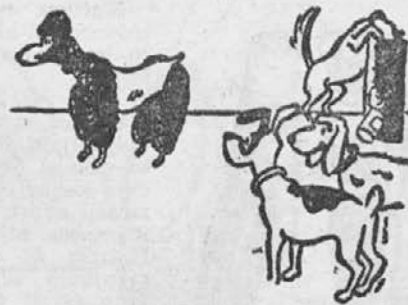
heimischer aus dem wind-
schen Südkärntenengebiet« in
kot »heimatruer Christ«
povezal z ÖVP. »Sestindvaj-
set glasov je kar lepo šte-
vilo, ki se v nekaj deset-
letjih z obrestovanjem po
3% temu primerno zveča,«
je odvrnil foter Jozl, ki še
kar naprej samo sešteva
glasove — namesto da bi
upošteval še računsko ope-
racijo odštevanja — »toda
vprašati moram še preje na
nemškem škofijstvu, če ti
ljudje morda niso brezbož-
ni, pomoči ÖVP pa ne
smem zavreči saj so me
tako lepo podprli s svojimi
letaki!« Koroški Slovenci pa
so 22. II. — na volitvah —
izrazili nekoliko drugačno
mnenje o »Tednik-Kro(ni)-
karskem« apostolu, saj je
kljub temu, da so ga pod-
prli emigranti, izgubil sko-
raj 1000 glasov in dobil le
30% enega mandata.

Nande Bula

NAS ZOOLOŠKI VRT

»Ku-ku!«

»Jaz pa le pravim, da so vanj
prišli moji!«

TRAMVAJ, AVTO- TROLEJ-, GIROBUS

Ringa ringa raja,
tramvaj nam nagaja,
naj bo fant al' punca,
vsakega pregunca.

Skriplje, komaj rine,
star je on in šine.
Križana nebesal
to je smrt za ušesa!

Tramvaj, kot vse kaže,
v penzlon se zmaže.
Kaj dobimo polej?
Avtobus al' trolej?

Avtobus ta hoče,
oni ga pa noče,
Razen tega je to za po-
lovico cenejše, kot tisto,
ki smo ga prodali...

A Ljubljančan gleda
— ves v skrbeh, seveda —
na problem škripavi
in takole pravi:

»Hlito preskrbite
kakršen že — bus,
sicer se peljali
vsi bomo — cutus!«

DIOGENES IN USNJARSKA INDUSTRIJA

Te dni je prišel v Ljub-
ljano Diogenes in iskal pri
belem dnevu z lučjo lep in
kakovosten jermenček za
svojo ročno uro. Oblezel je
vse trgovine in našel sam
»klump«. V trgovini blizu
bivšega »Figovca« so mu
celo rekli, da so zaenkrat
tudi takšni jermenčki do-
bri. Nič ni čudnega, če je
nekaj krepkih zinil na ra-
čun nekvalitete. — Medtem
pa leže v domžalski tovarni
TOKO celi kupi izredno
lepih jermenčkov za za-
pestne ure. Diogenu ne
moremo zameriti, če ni na-
šel poti do tja. Saj je ne
najdejo niti ljubljanske
trgovine, ki imajo Domžale
pred nosom.

EH, TA AKUMULACIJA!

Prišel je Tine v lokal
ljubljskega obrtnega moj-
stra Godrnjača, pa se je
začudil:

»Mojster, zakaj ne poč-
stite pajčevin pod stro-
pom?«

Mojster je dvignil roko
proti nebu in vzdihnil:

»Kje pa morem, ko je pa
tale akumulacija tako vi-
sokal!«

NARAVNO

V prodajalni časopisov.
— Imate, prosim, zadnjo
številko »Gospodarskega
vestnika?«

— Kako je ne bi imela!
Ta Gospodar sveta gre naj-
bolje v promet!

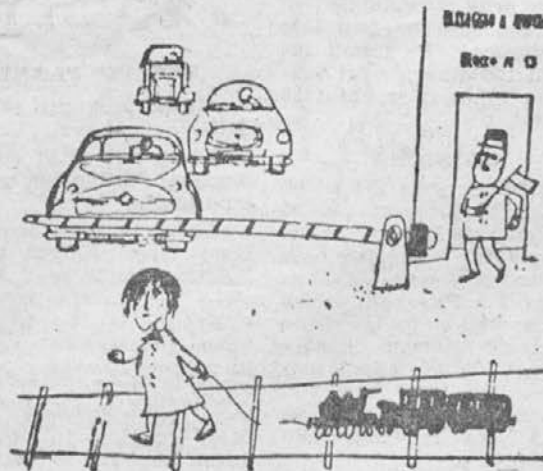
UGANKA

Kaj boš napravil, če se
ti vname dlesen zaradi pi-
škavega zoba? Ne veš? No,
šel boš v sektorsko zobno
ambulanto v Šiško, kjer ti
bodo zob izdri, žarišče v
dlesni pa oblili z ledeno-
mrzlo vodo. In pomagalo
bo — če že ne drugače, ti
bodo s tem vsaj vnetje
lokalizirali — na čeljust!

Samo za najmlajše

— Kaj nimaš robčka, mali?
— Imam, pa ga ne posodim!

Sin postajenačelnika

AKADEMSKI PLES

(V prestolnici ob Dravi)

Ce bi njemu vzeli zadaj, kjer ima preveč, in dali njej zgoraj, kjer ima premalo, bi bila oba čedno oblečena.

Kaka sreča, da so spuščali notri ljudi samo s povabili, drugače bi bil še dren.

Akademski četrt

POGOVOR MED PLESOM

— Za ta ples je bilo pač težko priti do vabila!

— Da, zato pa tem laže v dvorano! Po deseti uri si dal 150⁰⁰ dinarjev pri vratih in nihče ni vprašal za vabilo!

RESNICNA

Radio na valu 278,1 ob 13.30: »Zaključujemo prenos IV. kongresa Ljudske fronte Jugoslavije. Pravkar je predsedujoči sporočil, da se danes sestala in bo njeno zasedanje sklicano kasneje.« Ob 17.00: »Ko to poročamo, se je v Beogradu sestala Ljudska skupščina FLRJ. Na dnevnem redu zasedanja je ...«
Brez komentarja.

KJE SO HIBE, DA SE NI AKVARIJA ZA RIBE?

Maribor bo dobil najmodernejši akvarij za ribe, to je kot pribito! Samo — kdaj?

Pri vsaki šolski prirodoslovni uri naši profesorji obljublajo dijakom: »To in to ribo si bomo živo ogledali, kakor hitro bo v Mariboru odprt novi akvarij. A njega ni, a njega ni! Manjka še morska voda, manjkajo še filtri, manjkajo živali in manjka za vse to in drugo še 400.000 dinarjev.

Kje dobiti sredstva? To je zdaj vprašanje. Državljan, priskočimo na pomoč! Za zgled si vzemimo bistre prebivalce Pagal! Ujeli so kita, ga razstavljali in kasirali. Inkaso jim bo prinesel novo kanalizacijo! Kit sedaj že smrdi, kajti dolgo so razstavljali, a na Pagu zato ne bo več smrdelo: dobili bodo novo kanalizacijo.

Zato: vsi na lov na kita! Ni hudič, da plava tudi v Dravi kaj takšnega! Če ne dobimo enega, ki bi bil dolg 10 metrov, pa ujamejo dva po pet metrov! To bo še boljše, bomo pač na dveh krajih hkrati razstavljali in kasirali.

Mi potrebujemo kita, ker potrebujemo 400.000 dinarjev, ker potrebujemo akvarij! Čim več bo denarja, tem večji bo akvarij. Če bo zelo velik, bomo v njem lahko razstavljali tudi živega kita. Samo ujeti ga moramo!

Zato: na lov na kita! Gre za akvarij. Ribe na suhem ne plavajo!

Samo, pozor! Pri lovu bo treba biti previden, da ne bo kit tako napravljen z nami, kot je tisti sulec z doktorjem-ginekologom, ki ga je potegnil v vodo in bi se skoraj zgodilo nasprotno: da bi sulec doktorja razstavil — na drobne kose!

VSE PO PLANU

»Micka, prekrstiti se bom dal!«

»Zakaj pa? Kaj pa ti manjka? Ali ni Jože zadosti lepo ime?«

»To nima z imenom nobene zveze. Ampak toliko Jožetov nas je še v Industriji bombažnih izdelkov v Kranju, da bo prehitro konec proslavljanja godov in rojstnih dnevo v tovarniški menzi, če jih ne bomo začeli plansko izbirati. Tudi na tem področju bo treba uvesti neki red — tako kot pri planiranih dopustih!«

MARIBORSKE

MAŠKARADA NA ŽELEZNICI

Kontrolna služba je potrebna stvar — posebno na železnici, kjer bi se hotel tuintam peljati kdo brez voznega listka, kar morajo službujoči sprevodniki strogo pobijati. Zato se je zadnjič neki revizor oblekel v Pohorca in jokaje potožil sprevodniku, da se pelje že tri postaje zastoj, ker nima denarja za listek, da ima kup otrok brez doklad itd. Sprevodnik je bil blaga duša, pustil je Pohorca v vlaku, za kar mu je Pohorec na končni postaji plačal dva decima vina.

Dobrota je pa sirota: naslednjega dne je preoblečeni revizor natipkal in oddal merodajni instanci predlog, naj usmiljenega sprevodnika odpusti iz službe.

Kaj bo s sprevodnikom, se še ne ve. Eno je pa gotovo: morala provokatorskega revizorja je padla pri kolegih globoko pod ničlo.

JASNO

— Kakšne narodnosti sta bila Adam in Eva?

— Jasno, sovjetsko-ruske: nič nista imela za obleči, za jesti sta imela samo eno jabolko, živila sta pa v paradižu.

SLADOKUSEC

V Ajdovščini sta se srečala dva znanca.

— Tone, ti pa čisto zahajaš v slaščičarno, kajne?

— Seveda.

— Ali te ta šport mnogo stane?

— Ne preveč. Veš, naročim si vselej samo majhen košček peciva za dva kovača, pa se kljub temu do sitega najem.

— Kako pa to napraviš?

— Cisto enostavno: z meni namenjenim pecivom mi po navadi servirajo še vse tisto, kar so prejšnji gostje pustili na krožniku.

ZAMOTAN PROBLEM

Občinski može iz Krškega, Brežic, Sevnice in tamkajšnjih okoliških vasi se nikakor ne morejo zediniti, kam bi postavili sedež svojega okraja. »Toti list« meni, da bi bilo najbolje, če bi preselili sedež krškega okraja na severni ali južni tečaj. V primeru, da bi se en del občinskih mož odločil za severni, drugi pa za južni tečaj, predlagamo kak kraj v centralni Afriki — tik ob ekvatorju!

O GNILEM VRTU V VE-TRINJSKI IN SE KAJ

(Poroča naš posebni zasledovalec Gumipeta)

O zadevi, načeti v prejšnji številki, lahko poročam, da sem ji že bolj blizu. Prizadete ne plačujejo za opravljanje obrti nobenega davka. Delo mi je pa otežkočeno, ker so postala dekleta zelo previdna. Posebno opreznost polagajo na moški spol, ki nosi podplate iz gumija. Da bi se kamufliral, čakam na toplejše vreme in takrat bom hodil bos na zasledovanje. Tako me bodo težko pogruntale. Ena od njih, ki nekaj sumi, pa je podvzela drugačno metodo: spogledljivo me gleda in bi me hotela pritegniti nase. A jaz se tako zlepa ne dam, bo morala poizkusiti že bolj zgrda! — V interesu stvari kot take o tem danes nič več.

SE ENA ŽELEZNIŠKA

Na postaji v Pesnici. Pred skladiščem je stalo ogrodje šivalnega stroja; pripeljal je vlak in pričelo se je premikanje. Pet železničarjev je mahal in žvižgalo, dokler ni vlakovodji uspešno vlaka tako ustaviti, da je stal vagon za prtljago tik ogrodka. Vlak je pri tem zgubil precej dragocenih minut. Če bi dva ogrodka zgrabila in nesla do vagona, bi šla stvar hitreje. A preden bi se kdo na to spomnil, bi preteklo verjetno še več časa.

NAŠA POSTA

Pišete nam, da ste v »Delavski enotnosti« brali o vratarju, ki ima le 200 dinarjev manj plače kakor šef zdravnik. Zaradi tega se tudi vi razburjate. Toda pomislili pa niste, da je takle vratar bog bogoval! Če vrat ne odpre, tudi šef zdravnik ne more noter! Torej: kdo ima pravico na boljšo plačo?

MOJE MNENJE

Prijatelji so mi oni dan rekli:

— Cefizelj, ti nam pa sedaj povej, kakšno je tvoje mnenje o cestni razsvetljavi v celjskih predmestjih!

— Nikakršno! — sem dejal.

— Nikakršno? Kako to?

— Ko pa je tam takšna tema, da razsvetljava nikoli ne vidim.

Prodajalcem »Totega lista«! — Od šestih dinarjev prodajne cene ostane prodajalcem en dinar provizije!

Preteklo nedeljo ponoči smo slišali v nebo zavijati ptujsko sireno, ki je označevala hud požar v mestu. Seveda smo vsi častitljivi Ptujčani iz onostranstva planili na rajске zidove opazovat, kaj se bo zgodilo. Gledali smo iz nebeške perspektive vso zadevo in mnogi so pri tem zgubili živce. Prvo je začelo goreti. Nato je zopet tulila sirena. Potem je še gorelo in okrog požara so se zbirali radovedni ljudje. Tudi mi smo iz nebes gledali. Na rajsko obzidje se je prerinil Neron in začel navdušeno vzklikati: »Kakšen užitek! Odkar sem Rim požgal, nisem videl kaj podobnega. Glejte, kako božansko gori in nihče ne gasil!« Nekaj stari Ptujčan, ki je bil za življenja v mestni požarni bramb, pa si je pulil lase in stokal: »O, sveti Florijan! Kje so gasilci! Da je vsaj naša požarna bramba iz 18. stoletja s svojimi vedri pri roki!« Zdolaj v Ptuj pa je še gorelo. Iskre so se rojile kot čebele nad Ljutomersko cesto. Dolgo dolgo je gorelo, nato so prišli ptujski gasilci v polni bojni opravi in začeli so razvijati cevi do Grajene. Medtem je seveda še gorelo. Nekateri med nami, ki so posebno ljubili Ptuj, so dobili živčne napade. — Končno so prišli gasilci iz Maribora in začeli gasiti. Ptujski pa so še napeljavali cevi in ko je voda stekla skozi, so na mnogih krajih počile. Vtem ko so zamenjavali te cevi, je pridrvel iz Maribora drugi avto z gasilci in tudi ti so začeli gasiti. Oddahnili smo se. Ogenj je začel počasi pojemati. Ko je bil že na izdihu, so začeli ptujski gasilci gasiti in v polni bojni pripravljenosti so škropili do jutra. Bili smo vsi srečni, samo Neron se je ujedal: »Presneti Mariborčani, da so posegli vmes! Prikratili so mi edinstveni užitek!«

Upam, da so Ptujčani v nedeljo zjutraj opazili, da je kip svetega Florijana na Kvedrovem trgu rdel od sramu...

Martin Vohljač, upokojenec

VZORNA SLOVENŠČINA

Stojim pred Sladkogorsko tovarno kartona in papirja. Pa pride ven možakar in nekaj časa radovedno ogleduje, a naposled vpraša:

»Ali ste vi tisti gospod iz Mapurga za luftsucunarihtvejte, me morate entšuldigat, ker sem prišel malo prepoznol!«

Naslednja številka izide v sredo, 11. marca!

SVENGALI

nastopi s svojim običajnim zanimivim sporedom:
 v **Ldvrencu na Pohorju** v petek, 6. marca ob 19.30 uri;
 v **Poljčanah** v soboto, 7. marca ob 19.30 uri;
 v **Sladkem vrhu (tovarna)** v nedeljo, 8. marca ob 15.30 uri.

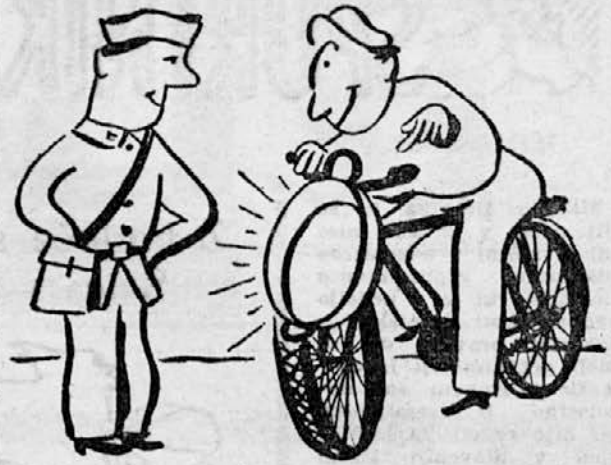
SPORED KINEMATOGRAFOV V KRANJU

KINO STORŽIČ: do 8. marca »Knjiga o džungli«.
KINO SVOBODA: od 5. do 8. marca »Pot v utopijo«, 7. in 8. marca ob 21. uri pa še »Knjiga o džungli«; v nedeljo 8. marca ob 9. in 11. uri matineja »Knjiga o džungli«.
KINO ZADRUŽNIK: 6., 7. in 8. marca »Erzovaj na zapadu«.

Opozorilo reševalcem nagradne uganke iz številke 8:

Skrivnost hiše v Zaklani ul. 23

Dan na dan sprejemamo mnogo rešitev in zato opozarjamo vse reševalce, da naj pazljivo rešujejo in nam pošljejo rešitve najkasneje do 8. marca, kajti sicer ne bodo prišli v poštev pri žrebanju za tri denarne nagrade v višini 3000, 2000 in 1000 dinarjev ter 20 lepih praktičnih daril v vrednosti 20.000 dinarjev. Prilagajte kontrolne kupone!

— Veste, tovariš milicnik, tuči mi je zmanjkalo, pa uporabljam ponev, ki sem jo očistil z izvrstnim ZLATOROGOVIŠ čistilnim praškom VIT!

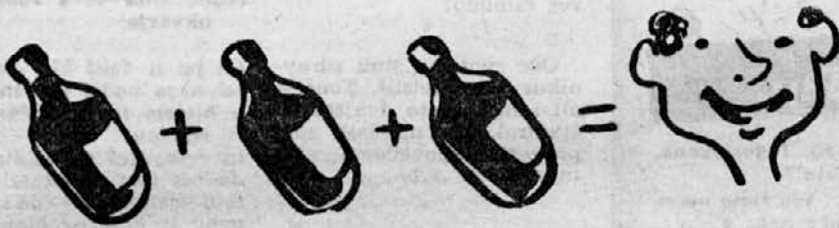
GLAS GORENJSKE

pripravlja za stare in nove naročnike, ki bodo poravnali naročnino za leto 1953

VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

Nagrade čakajo tudi nabiralce novih naročnikov.

Čitajte najbolj razširjen list na Gorenjskem!

ROGAŠKA SLATINA IN ROGAŠKA SLATINA IN ROGAŠKA
SLATINA JE ZDRAVJE!

MENI, NAMA, NAM LJUBLJANSKI KOLODVOR

TRI NAGRADE
če ugameš kam...

... ljudje takó drvijo?
Srečo vsi za rep lovijo?
Kam takó jih silno žene,
deco, moške, deve, žene?

Kdor ugane — tu na levi,
če bo kos vsej tej zadevi —
čaka takšna ga nagrada,
kot otroška je doklada!

NAGRADE:

Prva: 3.000 din
druga: 1.000 din
tretja: 1.000 din

KUPON

Tri nagrade v celoti!
Zdaj uganke brž se loti!
Morda srečo boš imel,
navsezadnje še zadeli!

ŠPORTNIK KLJUŠE

IZ TUJEGA IN DOMAČEGA LOGA

GEOGRAFSKA UGANKA

Mladinci Branika, ki so bili drugi v državi, niso bili uvrščeni v nogometno mladinsko reprezentanco Slovenije, ki je v nedeljo izgubila proti Hrvatski 0:4. Nekateri pravijo, da so imeli organizatorji iz Slovenije v osnovni šoli nezadostno iz zemljepisa, ker niso vedeli, da je Maribor v Sloveniji. Drugi zopet pravijo, da ni tradicionalno, da bi Slovenijo zastopali dobri nogometaši. Tretji pa zopet trdijo, da je organizatorje vodilo demokratično načelo, češ da so občine sedaj decentralizirane in da bi bilo povsem centralistično zapovedati igralcem iz Maribora, da morajo igrati v reprezentanci Slovenije.

DVOJNA VSTOPNINA

Boksarska kluba Branik in Zelezničar iz Maribora se resno bavita z mislijo, da bi za medsebojne nastope pobirala dvojno vstopnino. To pa zaradi tega, ker se velik del gledalcev na tekmah strastno izživlja, drugi — manjši in objektivni del pa ima priliko opazovati dvojne dramatične prizore: na ringu in med pablaznelimi navijači. Zaradi izboljšanja organizacije so za prihodnje tekme naročili štiri bolničarje iz Studence pri Ljubljani, ki bodo prišli opremljeni s prisljimi jopiči.

USMILJENJE!

V Beogradu je bil ustanovljen Büro za sklepanje pogodb o mednarodnih nogometnih tekmah. Z ozirom na to, da so še sedaj (brez tega biroja) naši klubi stalno v tujini, upajmo, da bomo sploh še videli doma kako dobro nogometno tekmo. Člani biroja so nogometaši Dinama, Hajduka in Crvene zvezde, častni člani pa košarkarji Crvene zvezde.

VZROKI

Naši teniški igralci so zelo jezni, ker je angleški teniški trener Wilde ob odhodu iz Beograda dejal, da lahko dosežemo uspehe v tenisu tudi s slabimi žogami. K sreči ni navedel tudi drugih neutemeljenih vzrokov, tako da se bodo lahko še nadalje izgovarjali morda na slabe ručne ure in slabe frizerje, ki ne znajo napraviti take frizure, ki pospešuje krvni obtok in s tem dobro igró itd.

Z bodoče strelke tekme Švica — Jugoslavija

Vrhovni mednarodni sodnik: »Ej, Jugoslavana, ali sta znorela?! Kaj vendar delata!?!«

Jugoslovanski strelec: »Veste... vso zimo nisva nič trenirala, pa sva vzela atomske naboje...«

MALI OGLASI

KUPIM

Kupim velik robec, s katerim bi se lahko pod nosom obrisal za tistih 50.000 dinarjev, ki sem jih zapravil na črni borzi v svrhu nakupa ponarejenih dolarjev. Ponudbe je poslati v Cankarjevo ulico v Mariboru — toda previdno, da se ne vjamem zaradi prepovedane špekulacije.

PRODAM SE

Nogometnim moštvom javljam, da sem na razpo-

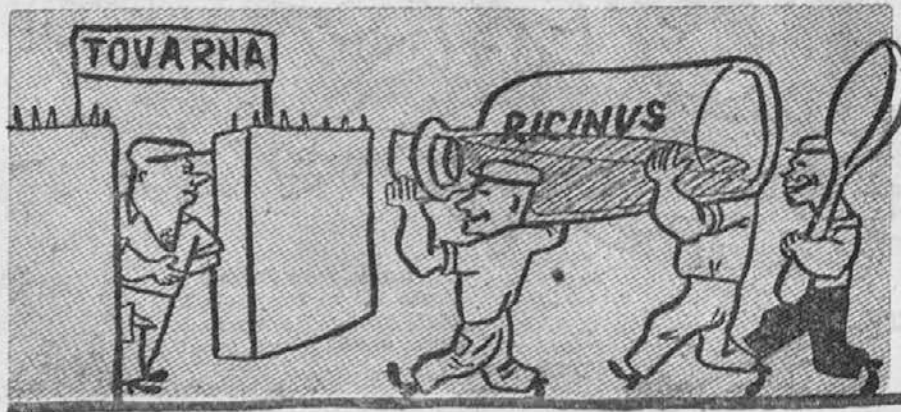
lago. Pogoji: dobra, ne pretežka služba. Pripravljen sem delati v 14 dneh približno tri dni. Ostali čas potrebujem za trening pri dekletu, ki ga nameravam poročiti.

TIČ VULE, strogi amater v nogometu

UGODNA PONUDBA

Kupimo dva dobro ohranjena pljuvalnika znamke »Higiena«. Ponudbe je poslati pod šifro »Boks-ring Maribor«.

Ena na tiste, ki so sami vase zaprti

Vratar: »Za koga pa bo to?«

Delavci: »Za naš delavski svet, ki je tako zaprt!«

Igralec: »In končno zahtevam, da mi daste v drugem dejanju res dobro jed...«

Režiser: »No, dobro. In v zaključni sceni vam bomo dali res pravi strup...«

— Očka, zakaj pa pes moli jezik iz gobca, kadar teče?

— Zato, da ujame ravnotežje z repom...

— Prekletol! — se jezi potnik. — Zakaj sem kupil vozni red, saj vlaki sploh ne vozijo po njem!

— Pomirite se, kako pa bi sicer vedeli, da ima vlak res zamudo?

Oče svojemu sinu zdravniku: »Kaj misliš, Tonček, ali sem te zato dvajset let študiral, da mi boš zdaj prav ti prepovedoval vino in cigarete...?«

— Pravijo, da je moja sestra v vsem moje živo nasprotje!

— Da, slišal sem, da je prav čedno in pametno dekle.

— Ti, kaj pa igrajo danes v Operi?

— Mozartov »Beg iz Seraja«!

— Kaj, tako staro stvar igrajo?! Jaz sem jo že pred petimi leti videl v Zagrebu!

— Gospod sodnik, boga kličem za pričó, da sem nedolžen!

— Prepozno, obtoženi, zasliševanje pričó je že končano!

Ključ:

GLOSA

(Po Prešernu)

Posvečeno »objektivnim sodnikom«

Čepec, kdor se z boksom ukvarja, saj sodnik mu osle kaže; če nasprotnika namaže, zmago mu v poraz pretvarjat

Res ni vredno se boriti, v ringu tolči se za slavo, tam ponujat svojo glavo in po »piskru« jih dobiš. Če ne znaš se dobro kriti, ko nasprotnik te udarja, nič kaj dosti ne preudarja, z rokavico te premlati: videl sem sedem sonc boš hkrati, čepec kdor se z »boksom« ukvarja.

Če pa ti deliš klofute, tekmeča podiš po ringu v hitrem in poskočnem swingu

in zmaguješ tri minute, da oči ima podplute tvoj nasprotnik — ga izmaže gong iz klavirne blamaže. Boljši nikdar nima sreče, sreča le za nos ga vleče: saj sodnik mu osle kaže.

Boksar trudi se in muči, da iz sebe vse kar more, pa ima od tega bore. Tolče kamor se naključí, suva v trebuh in po buči, polžuša vse pasaže, trike, finte in masaže. Trud pa je podoben peni, ker sodnik se nič ne zmeni, če nasprotnika namaže.

Zadnja runda: skrajne sile boksar trmasto napača, z divjim jurišem pričinja. Padajo po glavi kile, kile težke, bridko mile. Neusmiljeno udarja tekmeča, ki je padárja že potreben, fant ubogi! A sodnik — čeprav je grogi — zmago mu v poraz pretvarjal

POLITIKA IN SPORT

Italijanski teniški prvak Gardini se je v Manili (Filipini) nekorektno vedel proti sodniku in napadel nekega fotoreporterja. Čudovito, kako vplivajo italijanske politične metode tudi na šport.

IMENITNO

Oče: »No, kako je bilo pri izpitu?«

Sin: »Imenitno, očka. Profesor je bil tako dober in pobožen!«

Oče: »Kaj, pobožen?«

Sin: »Da. Kadar sem kaj odgovoril, je vedno sklenil roke in dejal: Moj bog, moj bog!«